

1-69



בטאון איתם - ביטאון המנהל האיז

גל - 59 / 7464

שם

מס פריט: 1383687
27/08/2013

109.18/1 - 717
02-106-01-07-04

מזהה פיוז:
מזהה לוגי:
כתובת:

2/1979

גל - 59 / 7464

בטאון איתם



ענלי איתם



בטאון המנהל האזורי איתם, חבל ימית.

דבר המערכת



אנו שמחים להביא לידיך חוברת-ביכורים זו של "עלי איתם".

חוברת זו, במה היא לכולנו: למה שקורה אצלנו בחבל, למחשבותינו, רגשותינו וציפיותינו. ייעודה להביא בפניך, הקורא, את המתרחש ומתחדש בישובים שבאזורנו, את הבעיות והצרכים מחד, ואת הנסיונות להתגבר ולפתור אותם מאידך.

מטרתה להיות כלי בטוי לתדמית האמיתית שלנו, אשר ישקף נאמנה את הישובים שבחבל כפי שהינם באמת - על הטוב והרע שבהם - ולהפריך את התדמית הספקולטיבית שכלי התקשורת השונים טורחים להמציא עבורנו.

יש בה, בחוברת זו, עדות לעצמאותנו, לעובדה שהגענו למצב שבו אנו יכולים לנהל את עניינינו בעצמנו, ואף נמצאנו ראויים לכך ע"י המוסדות הנוגעים בדבר, ועל כך יש לנו בהחלט סיבה טובה להיות גאים.

ואם תרצו - יש בכך עדות נוספת לעובדה יסודית אחת: אנחנו פה, ובעצם היותנו וחיינו כאן הרינו מקיימים הלכה למעשה את חזקתנו על חבל ארץ זה, ו"עלי איתם" הלא הם הוכחה נוספת לכך.

תקוותנו היא כי אכן בטאון זה יקיים את הציפיות שאנו תולים בו וישמש בכבוד את מטרותיו, כאשר קהל קוראיו ילך וירחב ויקיף יותר ויותר קוראים ברחבי הארץ.

ואתה הקורא, כחוב לנו ושתף עמנו פעולה בכל תחום שמענין אותך, ואנו נשמח להביא כאן את דברך וחווה דעתך.

ב ב ר כ ה ,
מערכת "עלי איתם"

מינהל אזורי איתם

פתח דבר

מראשית ההתיישבות באזורנו ועד היום, ניהלה וסיפקה מועצת אשכול את השרותים המוניציפליים לכל האזור, כולל חבל ימית.

הסתבר שמועצת אשכול אינה ערוכה די הצורך לספק את כל הצרכים והדרישות של הגיזרה שלנו, דהיינו חבל ימית. הבעיות המיוחדות שלנו הנובעות מהיותנו התיישבות מושבית, צעירה ועם אוכלוסיה קטנה יחסית, חייבו לכן, הקמת גוף עצמאי שיהיה מסוגל לענות על הצרכים המקומיים של חבל מתפתח זה.

לפני כשנה התארגנה ועדה, המורכבת מנציגיהם של 4 מושבים, והחברים בה היו: חנן שורק מאוגדה, יגאל וולק מנתיב העשרה, נדב נחמני משדות, ויצחק רגב מנאות סיני. ועדה זו החלה לפעול בכוון הקמת הגוף המקומי והעצמאי הזה.

במקביל אישר משרד הפנים הקמת מינהל עצמאי. מינהל איתם קיבל את תקציבו הראשון ממשרד הפנים ב-1.9.78 והתחיל להתארגן לקראת פעולתו.

מיד התעוררה הבעיה הראשונה, והיא בעיה משפטית הנובעת מעצם המצאותנו מעבר לקו הירוק. עובדה זו לא מאפשרת הקמת מועצה מקומית. הבעיה נפתרה ע"י הקמת מינהל ואגודה שיתופית - ולא מועצה. בצורה זו ניתן לקבל את השרותים והסיוע של משרד הפנים ושל כל יתר משרדי הממשלה והמוסדות הציבוריים.

מינהל איתם החדש נערך עתה להתחיל בפעולתו המלאה ב-1 באפריל ש.ז. ולהתנתקות מלאה ממועצת אשכול.

משימות ותכניות מרובות ומגוונות לפנינו: עדיין רובץ עלינו צילו הכבד של המצב המדיני, פתוח האזור, אכלוס מהיר ועידוד הרווחה.



מכני המינהל
האזורי איתם,
בדקלה.

בין יתר התכניות, יש בדעתנו להקים ועדה חקלאית שתייצג את האזור בפורומים ארציים חקלאיים. ועדה זו תדון ותעודד נושאים כמו:

- הדרכה חקלאית,
- מחקר חקלאי,
- העברת מידע בין המושבים,
- הפעלה מרכזית של בתי אריזה,
- הקמת בית אריזה מרכזי לפרחים,
- ארגון חברה להובלה בקירור של פרחים וירקות,
- הקמת מחסן מרכזי שידאג לאטפקה שוטפת לחקלאות ולריכוזן של הזמנות ציוד, זרעים ושתילים.

הועדה תהיה מעורה בכל נושאי ההתישבות ופתוח האזור ותתרכז בפתוח הישובים החדשים.

כמו כן יש תכנית להקים תחנה נסיונית שתעסוק בפתוח והתאמת גידולים חדשים לתנאים הנתונים. תיבדקנה שיטות השקיה ודישון, מטעים, כרמים ושיטות חטוי הקרקע.

משימות נוספות שהצבנו לעצמנו הן: הקמת מעבדה לבדיקות קרקע ומעבדה וטרינרית, תכניות לפתיחת מוסך מרכזי המסוגל לשרת טרקטורים, ותכניות לפתוח תעשייה שתנצל ותעבד את מוצרי האזור.

כל אלו הן משימות שעומדות לפנינו, בנסוף לטיפול בבעיות היום-יומיות השוטפות שבתחום הפעילות הרגילה של מינהל אזורי. ננסה, ככל האפשר, למנוע תהליכים בירוקרטיים מייגיעים ולתת טיפול יעיל ומהיר לכל פונה.

יחכן שבתקופת הביניים, עד לניתוק הסופי ממועצת אשכול, אולי גם בתקופת מה לאחר מועד זה - עד להפעלתנו המלאה, תהינה חריקות בהפעלת המינהל החדש. ננסה להגיע להפעלה חלקה ויעילה בהקדם ככל האפשר.

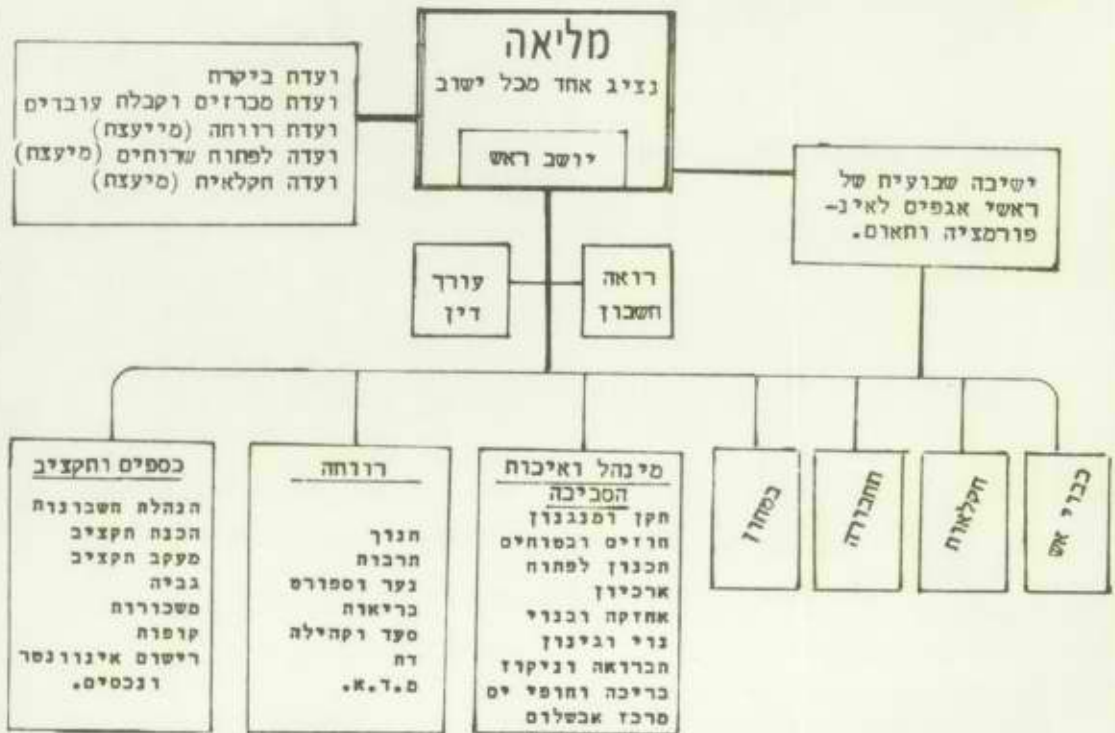
יגאל סגל

יו"ר המינהל האזורי איתם

מבנה וארגון

* הקצב מהיר. דומה שיש מרוץ תמידי עם הזמן. עובדים שעות ארוכות הנמשכות לעתים גם אל תוך הלילה. יש להספיק ללמוד הרבה, להתארגן ביעילות, לעשות כמה שפחות טעויות, לאייש את המישרות, להתחיל בפעילות, ולהיות כתובת. כך במינהל האזורי החדש מינהל איתם.

טבלת המבנה הארגוני של המינהל



בראש ההדרכיה עומדת המליאה, שחברים בה נציגי כל הישובים כלהלן:

- | | |
|-------------|---------------|
| אוגדה | - משה שלו |
| דיקלה | -- יעקב מטלון |
| חרובית | - יואב ערד |
| מרכז אבשלום | - אבי פרוז |
| נאות סיני | - רגב יצחק |
| ניר אברהם | - אברהמי יעקב |
| נתיב העשרה | - יוחנן שלמה |
| פריאל | - גושה לוין |
| פריגן | - מאיר מסיקה |
| שדות | - אהרן ברוידא |
| תלמי יוסף | - דוד שרון |

המליאה מתכנסת לעתים תכופות. מאז הקמת המינהל התקיימו כבר כ- 10 ישיבות מליאה.

מאחר שקשה להדביק את הקצב, אומר יוסי שושני המנהל האדמיניסטרטיבי, נבחרה הנהלה מצומצמת המורכבת מהחברים הבאים: יו"ר יגאל סגל, אהרן ברוידא משדות, יעקב מטלון מדיקלה, יצחק רגב מנאות סיני, וזאת כדי שאפשר יהיה להזעיקם בכל עת ולאפשר קבלת החלטות דחופות.

למינהל האזורי איתם יש כחובת: הוא שוכן במבנים הישנים של מושב דיקלה, ששופצו וצויידו לצורך זה.

בסניף בנק הפועלים בימית נפתח חשבון הבנק, הנהלת החשבונות נמסרה בקבלנות ל.ש.נ.ע.ר. (כדי לחסוך במנגנון, אומר יוסי שושני); נבחרה ועדה מכרזים והוחל באיוש המישרות, כאשר ההחלטה המנחה היא לתת עדיפות לתושבי האזור. כמו כן נבחר הסמל למינהל (ראה בכותרת) והוא הוטבע על ניר המכתבים, על המכוניות ועל השלטים של המינהל.

האחראים על הנושאים השונים כבר החלו להערך לבנית והפעלת המערכות. עד כה אויישו התפקידים הבאים:

מינהל ואיכות הסביבה - יוסי שושני	רווחה
- יגאל וולק	בטחון
- שמואליק ברנסון	ע. אחזקה
- אלי חגי'יי	נוער וספורט
- שלמה סעד	בריאות
- גלוריה רוט	רכזה גנים
- נטע גבע	מדריכת גננות
- חיה גבעון.	

רואה החשבון של המינהל הוא אורי בר ניר מת"א, ועורך הדין הוא צבי גוטצייט מת"א.

עד כאן בינתיים.

תודה...

תודת המינהל האזורי איתם על ההבנה, ההדרכה, והסיוע שגילו כמעט כל הבאים במגע עם נושא המינהל:

- אברהם הלפון - מזכיר המועצות המקומיות שליווה את המינהל מאז הקמתו.
- משה משקוביץ - יועץ שר הפנים להתישבות מעבר לקו הירוק וראש המועצה האזורית שפיר, שיעץ, דירבן וסייע להזיז.
- יצחק ורדימון - הממונה על מחוז הדרום במשרד הפנים.
- אלוף אורלי - מתאם פעולות צה"ל בשטחים.
- תא"ל י. קסטל - מפקד רצועת עזה וצפון סיני.

ט"ו בשבט

חג האילנות



נטעות ט"ו בשבט אורגנו השנה ע"י המינהל האזורי איתם במשולב. ילדי כל הישובים נאספו ובאו למשימות משותפות בתלמי יוסף ובפריאל, הישובים הצעירים ביותר באזור.

ילדי הגנים ערכו את הנטיעות בתלמי יוסף, ונתקבלו שם בשירה ובכיבוד. ובטקס החגיגי נשא דברים מר שלמה וולף, יו"ר מחלקת ההתנדבות של האחוד החקלאי, שאמר: "... אם יהיו לנו שורשים כאן - שום כח לא יוכל להזיז אותנו מכאן. נגדל ונפרח כולנו יחד לטובת מדינת ישראל..."

ילדי כתות א, ב, ג, ערכו טקס דומה בפריאל, ובסך הכל ניטעו כ-500 שתילים.

הילדים הגדולים יותר ביצעו משימות שונות בצורה משותפת.



"...ויסעו מסכות ויחנו באיתם..."



מן המקורות: איתם במקרא

הרב אביגדור שילה, ימית

איתם-כשם מקום, מצאנו שלש פעמים במקרא: בשמות י"ג 20 "ויסעו מסכות ויחנו באיתם בקצה המדבר". עוד קודם למעבר בני ישראל בים סוף הם חונים באיתם, משם הם חוזרים לכוון מצרים וחונים "לפני פי החירות".

בספר במדבר ל"ג 6, בתאור מסעות בני ישראל במדבר, קודם לחציית הים "ויחנו באיתם אשר בקצה המדבר ויסעו מאיתם וישב על פי החירות לפני מגדל", ולאחר מכן "ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר איתם".

נמצאו למדים כי איתם משמשת בשני תאורים שונים. האחד - כנקודה מסוימת מוגדרת, והשני - כמדבר. על מנת לדעת את מיקומו של איתם הישוב, עלינו להזדקק לשיטות השונות של מקום מעבר בני ישראל את הים.

אולם מכיוון שלא נוכל לעשות זאת במסגרת זו, נלך בעקבות סברה אחת בלבד:

סברה זו טוענת כי בני ישראל חצו את הים התיכון באזור ימת ברדוויל (ים סוף - אין הכוונה למה שנקרא היום ים סוף אלא ים שעל ידו גדל סוף) בני ישראל בצאתם ממצרים הלכו במקביל לחוף הים התיכון, עברו את הלשונות של ימת ברדוויל עד לאיתם ומשם חזרו לכוון מצרים ונכנסו ללשונות הארוכה של ימת ברדוויל, ושם חצו את הים. לפי סברה זו נמצאת איתם באזור ימת ברדוויל, קצת אחרי הלשונות של הימה.

בהקבלה שבין הפסוק בשמות ט"ו 22 "ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר" לפסוק במדבר ל"ג 8 "וילכו שלשת ימים במדבר איתם", מוצאים אנו כי מדבר איתם הינו מדבר שור. מדבר שור מתחיל במקום המכונה שור, ולפי יוספוס פלביוס, בספרו קדמוניות היהודים (ספר ששי ז, ג), מזוהה המקום עם פוליסיון, כלומר אזור תעלת סואץ של היום. מדבר זה מסתיים (על פי ספרו של בר דרומא וזה גבול הארץ) באזור יריחו.

אם כן, אזור זה שאנו חיים בו מזוהה עם מדבר שור או מדבר איתם במקרא.



ישׁוב

על

הכוונת:

הדברים שיסופרו להלן אודות דיקלה, ידועים בחלקם. אך דומני ש"דברי ימי" דיקלה הם המרשימים והמעניינים מבין ישובי חבל ימית.

הידעתם, למשל, שדיקלה החלה דרכה בהאחזות נח"ל של הפועל המזרחי? רק מאוחר יותר, על סמך חלוקת אזורי התישבות בין תנועות ההתישבות בארץ הוחלף גרעין זה בגרעין של בית"רים מאזור המרכז (נתניה) בשנת 1969.

למותר לציין שערביי הפיתחה גילו יחס עוין ל"נטע הזר", שהתבטא בירי בזקות לעבר ההאחזות, מיקוש דרכים והתנגדות פעילה לעבודות הכשרת הקרקע.

ב-1971 התאזרחה הנקודה והפכה למושב שיתופי דיקלה. וזה "לא הלך". מדוע? אלף סיבות: ריחוק מנקודות ישוב אחרות, תחלופה גדולה בקרב המתישבים, אמצעי קיום לא מתאימים, הרכב אוכלוסייה לא מתאים למושב שיתופי, תנועת התישבות קטנה ובלתי יעילה, וכו'. ובקיצור - "לא הלך".

ההחלטה להפוך את דיקלה למושב עובדים היתה המוצא היחיד זולת פרוק הישוב. והיא נפלה בקיץ 1974, כאשר בדיקלה נשארו פחות מעשר משפחות ועוד מספר רווקים/ות.

אם להקים מושב זה דבר לא קל, להקים מושב עובדים על חורבות מושב שיתופי - קשה שבעתיים.

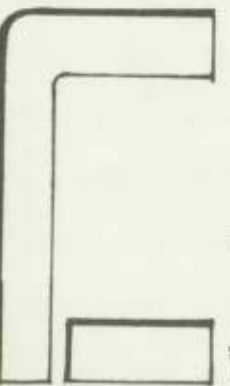
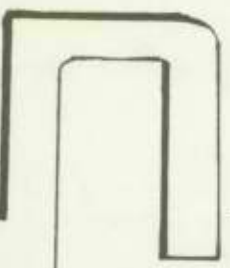
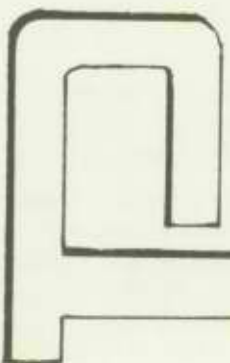
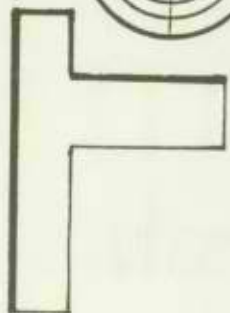
אין מספיק אדמה לחלוקה בין החברים, בחיס בנויים במיקבץ על חלקה א', אוכלוסייה מעטה, ניהול המושב ע"י ועד ממונה...

התעוררה גם בעיה של הפעלת הענפים המשותפים, כמו הלול וחוף הים, שהפעלתם היתה כרוכה בהפסדים.

ומה המצב כיום, חמש וחצי שנים לאחר הסבת דיקלה למושב עובדים?

היום יש בדיקלה 40 משפחות (ו-90 ילדים), חברי דיקלה מעבדים כ-700 דונם בגידולי שלחין, וכ-60 דונם חממות. 500 דונם נוספים נמצאים בשלבי הכשרה סופיים ויימסרו לידי החקלאים בקרוב.

זכר שיתופי של משקי חרות - בית"ר בע"מ





ענפים שיתופיים: לול - מופעל זו השנה השלישית (10,000) יחי הודיים במחזור) לאחר השבתה של למעלה משנה. ההשקעות בשיפוץ הלול והשמשות מצדיקות את עצמן.

חוף העשרה: בשתי העונות האחרונות ניתנו שרותי החוף ע"י המועצה האזורית אשכול, והמזנון הופעל ע"י חברים מדיקלה.

מתן שרותי החוף ע"י דיקלה בשנים שחלפו היה ברמה בלתי מספקת היות ותקציבי משרד הפנים להפעלת החוף "הולאמו" ע"י המועצה האזורית אשכול, ומפעילי החוף מדיקלה לא היו מסוגלים לכסות את הוצאות ההפעלה בצורה נאותה. למעשה, מסירת החוף להפעלה לידי אשכול נכפתה על דיקלה ולא היה "כח להאבק" על הענין, היות ולפני דיקלה עמדו בעיות בוערות יותר שדרשו פתרון.

השנה לא יופעל החוף ע"י אשכול, ודיונים בענין החוף מתנהלים עם איתם. תכניות לבניית בנין שיכיל את שרותי החוף (שיטור, הצלה, מרפאה, מזנון, שרותים ומקלחות) וכן מסעדה ליד האנדרטה נגנזו, לאחר החלטת הכנסת על פינוי סיני לאחר חתימה על הסכם השלום עם מצרים.

בית אריזה ע.ד.י. היה מיועד למיון עגבניות מבתי הצמיחה, ואולם דיקלה השקיעה בהרחבתו והכניסה ציוד נוסף, וכיום מסוגל בית האריזה למיין עד 150 טון עגבניות ביום עבודה בין 2 משמרות.

מערך נוסף בבית האריזה מיועד למיון פלפל ומלונים. כושר המיון מאפשר קליטת תוצרת מישובי האזור ואמנם נאות סיני, תרסיג, נתיב העשרה, שדות, חולית, סופה, פריאל ואפילו חקלאים מאזור הבשור נעזרים בשרותי המיון של ע.ד.י.

תחנת דלק ממוקמת, כידוע, על ציר אל עריש, ומציעה דלק לתושבי האזור, ליורדים לסיני, לצה"ל ולאנשי דיקלה, כמובן. באביב ייפתח מזנון בסמוך לתחנה.

השאר כמו בכל מושב...

ולסיכום, כמעט שאפשר לומר שטוב לחיות בדיקלה, אך קשה להשתחרר מההרגשה שמאמץ של שנים לעלות על דרך המלך היה לשוא ובעוד שנתיים שלש נלך איש איש לדרכו.

יוסף בן יוסף, דיקלה



זו דעתי (המדור הפוליטי)

יש להרוויח זמן!

יוסי מס, שדות.

בחודש דצמבר אמור היה להחתם ההסכם עם מצרים. הדעה הכללית היתה שהוא אמנם יחתם במועדו, אולם עובדה היא שהוא לא הגיע לכלל חתימה - למרות שבהסכמי קמפ דייוויד התחייבו מפורשות, בגין וסאדאת, לחתום על החוזה תוך 3 חודשים בדיוק מיום סיום "ועידת קמפ דייוויד".

זוהי למעשה, ההפרה הראשונה של הסכמי קמפ דייוויד (1).

דומני, שלא שמנו לב, וגם הציבור כולו לא הקדיש יתר תשומת לב לפרט הקטן הזה. אולם ישנה בהחלט אפשרות שיתר חלקי ההסכם הזה ילכו במקדם או במאוחר באותה הדרך.

אנו רואים מה הספיק להתחולל באותו פרק זמן קצר מספטמבר 78 ועד ינואר 79 (סך הכל פחות מ-4 חודשים): אמריקה בגדה בטיוואן, הפיכה בקמבודיה, הפלטים שבורחים מוייטנאם, נפילת השאח הפרסי ועליית חומייני, ברית צבאים בין עירק וסוריה, וכו'... כל אלה לכאורה דברים גדולים אך רחוקים מהמציאות שלנו, אולם משפיעים בצורה זו או אחרת על כל הצדדים (ישראל, מצרים, ארה"ב) הנוגעים בדבר.

גם כיום נראה כאילו ישנם סכויים סבירים לחתימת הסכם קמפ דייוויד ב' והשאלה המטרידה אותי כל העת היא מה יש לעשות או מה נותר לעשות לאחר (חלילה) חתימת חוזה בין ישראל ומצרים.

ברור מאליו שהדעות בין מתיישבי חבל ימית חלוקות לכל רוחב קשת הדעות, אם כי נדמה לי שממוצע הדעות נע במקצב לכוון המנוגד לזה של "שלום תיכף ומיד".

לדעתי, ידידנו הטוב ביותר הוא הזמן, ויש לעשות הכל כדי להרוויח זמן!

בקמפ דייוויד א' נעשה הכל תחל לחץ ובמהירות כדי לנטרל את גורם הזמן - אולם נעשו שם מספיק שגיאות כדי שגורם הזמן יעלה אותן, ישים מכשולים ויערים קשיים בפני "הרעיון" לעקור אותנו מכאן.

לכן, לדעתי, לא מן התבונה הוא לעסוק בפעולות שעוללות לקצר את הזמן כמו שיתוף פעולה בנושא בנין ההתישבות האלטרנטיבית, או בכלל דרישה מהממשלה להגיד לנו בדיוק מה יהיה אתנו מחר - אלא להיפך. לא, אינני טומן את ראשי בחול, בודאי שמטרידות אותי שאלות אין ספור. גם אני

בעל משפחה ללא עורף כלכלי או משפחתי, ואם יגרשו אותי מפה אין לי לאן ללכת. איני מתיימר ליעץ לכולם לחשוב או לעשות כמוני - ישנם חברים האומרים שאפילו אם לא יתממש הסכם קמפ-דייביד - אין טעם להשארות כאן, מפני שעלינו כבר על "שולחן הניתוחים"... דברי אלה מכוונים לאנשים אשר התאהבו במקום ונקשרו אליו. דברי אלה מכוונים לאנשים שמטריבים להשלים עם הזילזול והעוול שנגרם להם, ואינם מוכנים לזנוח את מפעל חייהם, עמלם והישגיהם שהושקעו כאן.

לאלה בינינו המטרבים להתכופף ומוכנים להאבק על דרך חייהם וביתם, ולא להשגים על מה שעשו כאן ורוצים להמשיך בדרך זו, בחבל ארץ זה.

כוחה של קבוצה אנשים עקשנית ומגובשת הוכח כבר מזמן. גם בעת האחרונה הוכיחו קבוצות אנשים קטנות את כוחן בשנוי או יצירת תהליכים חדשים.

קבוצה כזו שלא תישא ותתן על תחליפים אלא תבהיר לכל שהיא נשארת כאן ונאבקה, וגם תיאבק בעת הצורך, עם נכונות ורצון, וללא תרופים.

נראה לי שהכשלת הקמת חבל "השלום" יכול בהחלט לשרת מטרות אלה ולהרוויח זמן.

אי הקמת אזור התיישבות אלטרנטיבי ל"פליטי ימית" יחריף את הבעיה ויקשה על פתרונה (שימו לב לעקרון של פליטי איקרית ובירעם- להבדיל), ויתכן שיגרום לממשלת ישראל לדרוש ארכת זמן לבצוע העקירה.

אם נבהיר שאיננו הולכים לשם - יקשה על הממשלה להסביר מדוע משקיעים מיליארדים ב"חבל השלום" כאשר סדר העדיפויות הלאומי הוא בגולן, בגליל, וכד'.

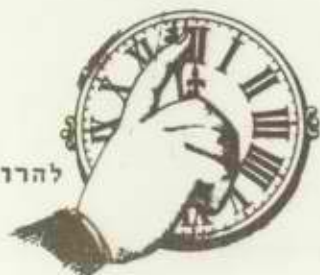
יש לזכור עוד שהחלטת הכנסת האומללה להסכים לעקירת ישובים היא רק בתנאי שהכל בין מצרים וישראל "ילך למישרין". אני מניח שגם כאן, במשך שנתיים שלש יהיו אין ספור הפרות של ההסכמים והרבה מקום למתחיות. וסוף סוף, אף אחד אינו בן אלמוות...

יש בנו, לדעתי, בגוש הישובים, פוטנציאל גדול למאבק, ואנו יכולים לשאת אותו בעצמנו. אל לנו לבא בטענות למישהו אחר שיעשה את העבודה במקומנו. אנו יכולים לשאת אותו כספית ומעשית:

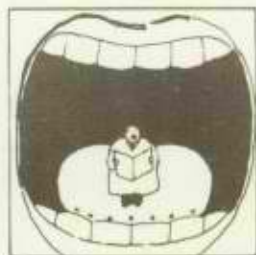
אם נקראים האנשים לצאת להפגנה - רצוי שיבואו כולם (אין כל כך הרבה הפגנות) או אם צריך לתרום כמה מאות או אלפי לירות - טבעי הוא שאדם הנאבק על ביתו יממן את מאבקו זה.

לכן, הבה נאזור כח ונפגין בטחון ואמונה בעצמנו, ונילחם לביסוס ההתיישבות בחבל, ובהמשך הזמן - על תוספת ישובים ואנשים.

להרוויח זמן!



(המחזור הפוליטיו)



קול קורא לתושבי החבל

יצחק רגב, נארח סיני

בימים קשים וטרופים אלה של אי ודאות, אכזבה וניכור אנו עומדים בפני אחד המבחנים הקשים שבחיינו ובחולדות חבל ימית.

מאבקנו להמשך קיום החבל תחת ריבונות ישראל חייב להמשך. עלינו להתמקד בליכוד שורותינו מבית ומחוץ, לגשר על חילוקי הדעות וניגודי האינטרסים, ע"מ לעמוד בפרץ.

בימים אלה, בהם אנו מוצגים ע"י פטפטנים למיניהם כמכשול לשלום וכפאודלים, עלינו להדגיש ולהזכיר את דבר היותנו שליחי עם ישראל המאמינים ורוצים בשלום לא פחות מכל אזרח אחר במדינה, ואולי אף יותר, אלא שרצוננו הוא בשלום אמת, שלום מתוך בטחון ועוצמה, תוך שמירה על גבולות בטחון, ולא סכוי לשלום מתוך רפיון וחולשה בגבולות 1967.

עוד נשיב ל"ערביסטים" למיניהם, כי מי שחי עם הערבים יום יום, שעה שעה, הם אנחנו ולא הם.

כאן אצלנו קיים השלום בפועל תוך מתן כבוד הדדי וכיבוד זכויות.

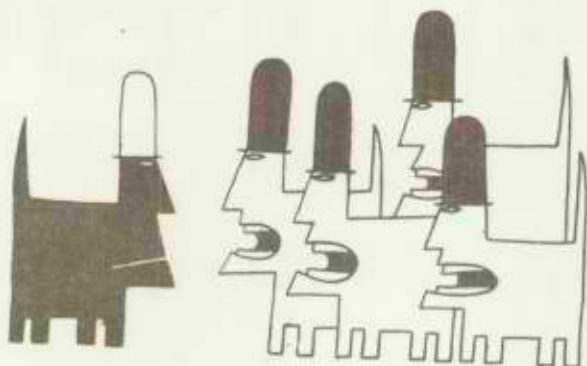
מקורות התעסוקה אותם יצרנו גם עבור ערביי האזור תרמו תרומה נכבדה ביותר לפתוח האזור, לתועלתם של כל היושבים בו.

האם המתימרים להיות פטרוניהם של ערביי האזור מכירים אותם בכלל? האם נקפו אצבע למענם?

נכון ההחישבות בחבל ימית היא סיפור הצלחה אך האם יש להתבייש בכך?

לבסוף, לאנותר לי אלא לברך על הקמת המינהל האזורי "איתס" ולברך את הצוות העושה המלאכה הקשה והמפרכת יום יום, שעה שעה, ואין לי ספק כי המינהל החדש יהווה נדבך נוסף בחיזוקו ובביצורו של החבל.

סיפור לילדים
ורצוי שהם יהיו
מופרעים)



אני רוצה

פעם אחת היתה שממה. באו החלוצים ויישבו אותה. זה היה לפני 12 שנה. במדבר סיני תקעו יתד. וכל העם שמח מאוד. „חלוצים גיבורים אתם“ אמרו ראשי-הממשלה וחבריו „אתם חילי-החלוץ של עמי-ישראל. אנא, בנו בתים בשממה, כי כוחנו ביישובינו“.

זה היה פעם. שתאום בא ערבי לכנסת, והחלוצים היו צריכים לעזוב את מקומם. הביטו החלוצים על השממה, מזו דימעה, וארוז את מיטלטליהם. „חלוצים גיבורים אתם“ אמרו ראשי-הממשלה וחבריו „אתם חילי-החלוץ של עמי-ישראל, אנא קומו צאו לכם ממקומכם, כי כוחנו בפייסנותנו“.

זה היה פעם. שתאום בא לינקאג ונתגפל על השלום. והתחיל כישא ומתן. והחלוצים קיבלו איתות שעם ישראל לא מצפה מאנשים כמותם לנטוש את המערכה באמצע, וכי עליהם להשאר במקומם עד הרגע האחרון. כדי שהפינוי יהיה מרשים ככל האפשר — כשהוא יהיה.

„חלוצים גיבורים אתם“ אמרו ראש הממשלה וחבריו „אתם חילי-החלוץ של עם ישראל, אנא שבו לכם בשקט ותאכלו את עצמכם, כי כוחנו בפיינונו“.

החלוצים היו קצת עצובים, כי הם רגילים להתאמץ בכדי להנות בסופו של דבר מן הבנייה, ולא כל כך לימדו אותם איך להתאמץ בכדי להנות בסופו של דבר מן החורבן. אבל הם היו רגילים להיות חלוצים גיבורים, והם תמיד עשו את מה שעם ישראל קרא להם לעשות.

היות שהם אנשים מעשיים, בדרך כלל, וכשצריך לעשות משהו הם עושים אותו עד הסוף. אל גא תתפלאו אם בקרוב תראו בעיתונים מדועה קטנה בזו הלשון:

צעיר, צעירה.

המדינה זקוקה לכם לשם פינויכם

בואו אלינו

תמצאו אצלנו: חברה מתוסכלת, חיי חסרי-משק, גוף שלא כראי להתקשר אליו יותר מדי.

לפרטים:
 המחלקה להתיישבות-הפינוי,
 ציון.



מה שבטוח... בטחון!

פעולתו הראשונה של שמואליק ברנסון בתפקידו כרכז הבטחון במינהל האזורי איתם היתה: עריכת סקר מקיף על מצב הגדרות, המיקלטים, השערים, נוכחות בשמירה, וכל הקשר בבטחון שוטף.

לדאבון הלב, התוצאות לא היו משביעות רצון. נתגלו מספר גדול של פרצות בגדרות; הסתבר שלא בכל מקום הושלמו גדרות; המקלטים לא היו במצב מתאים לתיפקוד, ועד כהנה וכהנה.

בשיתוף עם קצין הגמ"ר (הגנה מרחבית) נבדק מי האחראי לכל תחום, ובעקבות זאת זומנו אל מפקד האזור, תא"ל י. קסטל, כל הנוגעים בדבר: אנשי הסוכנות היהודית, אנשי משרד השכון ונציגי הישובים.

בפגישה זו סוכמו המשימות שעל הגורמים השונים לבצע בהתאם לאחריותם:

- על הישובים הוטל להשלים עד 15.2.79 תקוני כל המערכות שכבר נמסרו להם,
- משרד השכון התחייב להשלים הגדרות והשערים עד 15.3.79,
- וכנ"ל גם הסוכנות היהודית, האחראית על צופדי האזעקה, סככות לשומרים, גנרטורים לחרום, וגדרות סביב גושי החממות החדשים.

התיצבות לשמירה

מכת אי התיצבות לשמירה ידועה לכל, והזילזול בנושא חייב נקיטת צעדים חריפים ככל האפשר. החלט איפוא, לשים קץ למצב דברים זה בדרך של פעולה מהירה וענישה מיידית. כך נקבע כי הביקורת תהיה תכופה יותר ותוגשנה תלונות למטרה נגד כל מי שימעל בנושא הבטחון ולא יופיע לשמירה.

שמואליק הוא גם קצין הבטחון, ומינוי זה מעניק תוקף חוקי לרשימת השמירה המוצאת ע"י האחראים במוסדות החנוך. כך שגם כאן יש בידו להתלונן במטרה ואף לסגור את המוסד החנוכי שלא מתקיימת בו שמירה שהרי "עדיף לבחור בדרך זו מאשר להפקיר ילדים".



כדאי לקחת את הענין ברצינות הפעם...

□ מקלטים

הציוד למקלטים מצוי עדיין בידי המועצה האזורית אשכול ויימסר לייעודו בעת חרום. עם ההינחקות מהמועצה, יש כוונה להעביר את הציוד למחסן מרכזי של המינהל.

□ מערכות כבוי אש

בתחילת אפריל, לערך, יועברו כל גרורי כבוי האש לישובים אשר להם יועדו (חסר אחד) וכן ימסר ציוד נוסף הנמצא בשלבי רכישה עבור עמדות כבוי האש. מן הנסיון הוסק כי רצוי למנות אחראי לציוד כבוי האש על מנת שיישמר כראוי וכדי שאפשר יהיה להפעילו ביעילות בעת הצורך.

□ מניעת גנבות וכניסת עדרים לתחומים סגורים

שמואליק מדגיש החשיבות שבשיתוף פעולה מלא מצד החברים בנושא זה, על מנת להתגבר על מכת הגניבות: "שיתוף פעולה חייב להיות דו סיטרי. לא יתכן שחבר ירוץ לרכז הבטחון, למשטרה או לצבא ויזעק 'הצילו' - כאשר אצלו מתגלית גניבה, אבל מאידך - הוא יעסיק עובדים ללא רשיון, יתן לפועלים לנהוג ברכב ללא רשיון וכד'. אפשר היה להוציא הן מהצבא והן מהמשטרה פעילות אינטנסיבית יותר לו הכל היו מקיימים את ההוראות".

מגע ראשון עם ראשי העיריות והשייכים של דהניה, רפיח, אבו טווילה, שייך זויד ומסורה - נוצר כבר, והובהרה להם חשיבותה של ההקפדה על יחסי שכנות טובים. גניבות רק תפגענה ביחסים אלה, נאמר להם.

שני גופים נוספים יכולים לסייע בפיקוח בנושא כניסת עדרים:

א. הסיירת הירוקה,

ב. משמר הישובים של מג"ב.

הנ"ל אינם פעילים באזורנו בינתיים, כרגיל - בשל סיבות פוליטיות, ונעשים מאמצים אדמיניסטרטיביים להכניסם לפעילות אצלנו.

ולסיום, כמה מילים כדורבנות, נאום ברנסון:

" באופן כללי עדיף שלא יקרה כלום: השומרים יהיו אז מחוסרי תעסוקה, מאורת הבטחון תדלק לשוא, המקלטים יהיו נקיים עבור הזבובים המעופפים בם... אבל, מאחר שאין לנו בטחון שאכן כך יהיו פני הדברים הדברים אצלנו, (שהרי כבר היו דברים מעולם...) הרינו נדרשים לקחת את הנושא ברצינות מירבית. כדאי גם לחשוב על החברה שמבצעים את המוטל עליהם באחריות מלאה ולפחות להם מגיע יחס הוגן..."



ולבסוף - גם תודה מיוחדת ליגאל אדמתי, רכז הבטחון של המועצה האזורית אשכול שעזר כה הרבה בהדרכה, יעוץ וסיוע, מאת שמואליק ברנסון.





אגף הרווחה

מטרת האגף לשרת את ציבור הישובים בצורה הטובה והעניינית ע"י איתור הבעיות ומתן פתרון הולם והן ע"י קבלת הבעיות מנציגי הישובים וטיפול נאות. אין ספק שפעילות האגף לא יכולה להיות חד צדדית, דהיינו: האגף נותן והישוב מקבל - אלא צריכה להיות גם השתתפות פעילה, יוזמת ופיננסית של הישובים עצמם.

אגף הרווחה, במסגרת המינהל, מטפל בכל הנושאים המוגדרים כיום כנושאי רווחה, והם:

- חינוך, ○ בריאות, ○ נוער,
- ספורט, ○ תרבות,
- סעד (סוציאלית) ○ דת.



נושאים נוספים אשר הוכפפו לאגף הרווחה הם: מגן דוד אדום ופיתוח.

בתקופה האחרונה פעל האגף בתחומים הבאים:

במסגרת האגף מחולקים נושאי המשנה לבעלי תפקידים (רכזי מחלקות) אשר אחראים לתפעול נאות של תחום הנושא בו הם עוסקים.

א. בריאות: הקמת מרכז רפואי שיכלול מרפאה מרכזית ומרפאת טיפת חלב וחדרים לרופאים מקצועיים שיפקדו את המרפאה מעת לעת.

המחלקות הייכבדות" של האגף הן אלו העוסקות בחנוך על כל שלוחותיו, החל מגיל 1/2 שנה וכלה בגמר י"ב כחות ומחלקת התרבות שתפקידה לתכנן, לתאם ולפקח על כל מערכת התרבות בישובים ובמסגרת המינהל עצמו.

הטיפול בקבלת חולים ייעשה ע"י מזכירות רפואית.

מח' נוער וספורט - הינה משולבת כרגע מטעמי חסכון. מחלקה זו מטפלת בכל ארגון קבוצות הנוער, הן בתחום התנועתי והן בתחום החוגי וכמובן בתחום הספורט הן בישובים והן במסגרות הכלליות של המינהל.

רפואת השניים תתוגבר ע"י מערכת מכונות נוספת ונעשה מאמץ להעסיק 2 רופאים במשרה מלאה. הציוד עצמו כבר נרכש ויותקן בתקופה הקרובה.

מח' בריאות - מטפלת בכל הנושאים הקשורים לבריאות הפיזית (לא נפ-שית) בתחום הישובים ובתחום המרכז הרפואי של המינהל.



מח' סעד - מח' המיועדת לטיפול בבעיות סעד חומרי וסעד נפשי לטיפול בילדים קשי חינוך וילדים בעייתיים ובעבודה קהילתית.

דת - תחום זה יטופל לפי הצרכים שיאותרו.

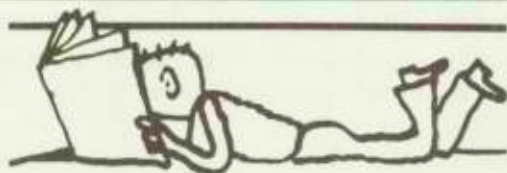


ב. חנוך: דגש רציני שמנו על הגיל הרך ואנו משפרים בתקופה הקרובה את כל המוסדות ע"י תוספת ציוד ופתיחת מוסדות חדשים. לקראת השנה הבאה יש בכוונתנו לפתוח מעון בכל ישוב כדי לשחרר את האמהות לעבודה.

מוסדות חנוך חדשים שפתחנו: פעוטון בפריגן, ופעוטון בפריאל. בתהליך פתיחה - מעון בשדות.

בבי"הס - שהוא נחשב אצלנו למוסד בעל חשיבות עליונה, בצענו השקעות בתחום הסיוע לחנוך. אנו עומדים לפתוח חדר עיון שימש את התלמידים בהכנת שעוריהם.

כן אנו עוסקים בתהליך פתוח והרחבה של בי"הס בעוד מספר כהות כמתחייב מגידולו המיספרי.



ג. נוער - אירגנו מחדש קבוצות נוער עם מדריכים. אנו פותחים מועדוני נוער בכל ישוב, ומקווים שכבר בימים הקרובים כל קבוצה תמצא לה קן מתאים במסגרת הישוב הנדרש לכך.



ד. ספורט: אנו לקראת מבצע צעדת חבל ימית שיתקיים ב-24.2.79 והוא מבצע משולב שלנו ושל העיר ימית. חוגי ספורט, נבחרות אזוריות וישו-ביות יאורגנו מיד לאחר גמר הצעדה.



ה. תרבות: נושא זה יזכה לטיפול נמרץ עם כניסה בעל התפקיד המתאים העומד להתקבל למשרה בימים אלה. כיום קשה לעבוד בלעדיו ועד סוף מרץ ש.ז. הכל מתנהל דרך מ.א.אשכול.

לסכום, האגף במסגרת המינהל עושה את צעדיו הראשונים במגמה לסייע לכל היושבים. נקבל בברכה כל הצעות ופניות של הישובים.

יחד עם זאת, אנו רואים לעצמנו חובה שעל היישובים להיות מעורבים הרבה יותר בתחומי הרווחה באמצעות אנשים העוסקים בנושאים ומשמשים כתובת, ע"י הקצאת משאבים וסכומי כסף בהעלאת רמת המוסדות השונים והשרותים השונים.

בברכה,
יגאל וולק
ראש אגף רווחה

*לקט מהנעשה בישובי החבל

מפיה ומשם

● תלמי יוסף

בספטמבר 1978 עלו 17 המשפחות המהוות את הגרעין של תלמי יוסף לקרקע. 15 משפחות ו-27 ילדים, יוצאי ארצות אנגלוסקסיות, לאחר חבלי קליטה במרכז הקליטה צוחרועבודה בשדה ניצן. יש להם רק 2 חממות לפרחים ועגבניות, בס"ה 2 דונם. עובדות גם הנשים (בינתיים לא מעסיקים פועלים מקומיים) אבל מעונינים בהעסקת מתנדבים.

ההרגשה טובה והאווירה מצויינת, ומי שרוצה להווכח בכך מוזמן לבוא בכל עת. תמיד אפשר לקבל כוס קפה ופרוסת עוגה. .. ושיחה קלה וטובה.

● אוגדה

לילדי גן "רעות" באוגדה יש מה לומר בענין "עלי איתם":

"אנו ילדי הגן שמחים מאד שיהיה עתון ששייך לנו, ואנו מבקשים שיהיו בו גם סיפורים לילדים. ושהורים יקריאו לנו מה שכתוב בו."

אומר יותם: "שידעו כולם שאנחנו בגן עושים דברים יפים. מציירים, עובדים, ומאד כדאי שיבואו לראות את העבודה שעשיתי היום..."

ואלדד: "שיכתבו שאנחנו הולכים עם שיר בפה ואת ביד לטעם עצים בחלמי יוסף"

ומוסיף איתי: "כי שם אין להם עצים בכלל, אז אנו נוטעים שיהיה להם יפה וירוק וגם צל..."

ומסיימת שירי: "לעתון, ברוך הבא גדול ו"

(ליקטה שוש פלג, אוגדה)



חברים מספרים על חרובית



היום, כשאנחנו רוצים לסכם שנה ומחצה של חיים במושב, אפשר לעשות זאת ע"י הגדרת מצבנו בשני מישורים: המצב האובייקטיבי הנתון, שאינו תלוי בנו; והמצב הסובייקטיבי שהוא תוצאה ישירה של המצב הראשון.

המצב האובייקטיבי - אנו 23 משפחות עם 51 ילדים, גרים בנקודה ארעית שאמורה היתה להפוך קבועה בקיץ שנה זו. הארעיות מתבטאת בכל תנאי חיינו: בתי המגורים שלנו הם, למעשה, קרוונים שרקבנם מתפתח מיום ליום, עקב החיים הממושכים בהם, ואסבטונים שגם בהם התענוג לחיות אינו גדול. אמצעי היצור דלים ביותר - 8 דונם למשפחה, שמתוכם אחד מכוסה רשת.

אולי זה יכול היה לשמש נושא לבדיחה טובה, אלא שזה עצוב מכדי להתבדח.

ראויה לציון העובדה שבמעט כח האדם העומד לרשותנו, אנו מתפעלים את כל המוסדות במושב: 3 פעוטונים, גן חובה, מירפאה, צרכניה, משרד והנהלת חשבונות, מחסן, אגום כלים, והכל בעבודה עצמית ללא עזרה מבחוץ.

מה שעגום ביותר בכל המצב הארעי הזה הוא חוסר הידיעה מתי נהפוך לישוב קבע שלא "יחבל" להשקיע בו, על מנת להתפתח.

המצב הסובייקטיבי - לנו הכל נראה מדכא וחסר מוצא. שבענו כמעט שנתיים של מרורים בתנאים הארעיים שהצליחו להשתלט עלינו ולהפוך קבועים. לאחרונה מתפשטת בינינו אווירת יאוש. ההרגשה היא שהזמן פועל נגדנו משום שאנו נגיע ל"קו הזינוק" רק בעוד כ-4 שנים.

ובינינו, כמה זמן נוכל להחזיק מעמד?

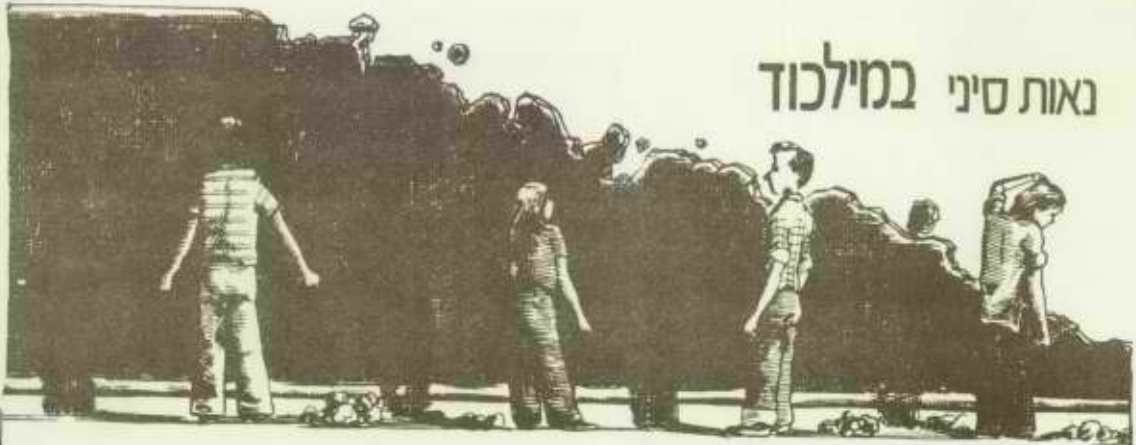
למרות התמונה הקודרת שתוארה, נחטא לאמת אם לא נציין שנקודת אור אחת מקילה על חיינו, וזו הרוח החברית השוררת כאן. למרות כל האמור, אין בינינו כאלה המנסים לתפוס כפי יכולתם ולצאת איכשהו נשכרים. להיפך, הרגשת היחד מתחזקת והולכת ורצוננו עז להשאר כגוף מלוכד בכל תנאי, הקולט עוד משפחות לחיזוק והתפתחות.

אנו רק מקווים שב"מלחמת התשה" זו שאנו נתונים בה - לא נישבר, ונצליח להחזיק מעמד.

מושב חרובית - תרסיג



נאות סיני במילכוד



חמש שנות מעברת הקראוונים של תושבי נחל סיני נותנים את אותותיהם בנאות סיני של היום.

שנות הסבל והתלאות שידעו המתישבים במקום הצמיחו חבורה מלוכדת שידעה להפוך את המושב נטול הבסיס הכלכלי למושב מצליח המתפתח במהירות רבה.

תוך שורה ארוכה של מאבקים בלתי פוסקים במוסדות ובקטני אמונה למיניהם, הוכיחו תושבי המקום שכאשר ישנה נכונות ורצון עז, הבסיס הכלכלי נוצר מאליו.

היה זה צחוק הגורל שדוקא לאחר עליית הליכוד לשלטון בראשות חבר המושב מנחם בגין, הגאה במתישביו בנאות סיני, תחליט הכנסת על "פינוי המתנחלים וישובם מחדש".

"ההולכים בראש נפגעים ראשונה" אומרים תושבי המקום במרירות. "עד היום סבלנו מהיותנו המושב המערבי ביותר בישובי תבל ימית, ומדי יום ביומו שלמנו את מחיר הריחוק והקשיים המוניציפליים וכעת נהיה הראשונים לשלם את מחיר הסכמי קמפ דייוויד, וכבר בשלב הראשון של ההסדר נאבד את אמצעי היצור העיקריים של המשק".

הקונפליקט של המתישבים בנאות סיני הובא גם לידיעת ראש הממשלה היודע כי על המושב הופעלו לחצים כבדים להפסיק את חברותו במקום, אך נציגי המושב הבהירו כי נאמנותם לראש הממשלה אינה מאפשרת להם עשיית צעד כזה, ובאותה מידה נאמנותם למושב איננה מאפשרת להם חיפוש תחליפים וקבלת הדין.

ובינתיים נמשכת בנאות סיני תנופת הפתוח. תוך התעלמות גמורה מהסכמי קמפ-דייוויד, סיימו עתה במושב את בצוע הנוי, נבנה חדר נוסף לכל בית, והוחל בשתילת ורדים בבתי הצמיחה.

הישוב עומד לקלוט בשנה זו 8 משפחות חדשות ולהפוך למושב עובדים.

קצב החיים והפתוח במושב איננו מותר פנאי ל"קיסורים" וחברי המושב מאמינים כי התבססות במקום היא הסכוי היחיד להשארות הישוב על כנו.

"עוד לא אבדה תקוותנו" אומרים החברים במקום ו"אנו נעשה הכל כדי להשאר במקום".

נתיב העשרה

- "ימה אומרים בנתיב העשרה"? שאלתי את ישראל צברי, מרכז המשק. - "מה חדש?" והרי התגובה: א. בנתיב העשרה הוקמה מועצה לטיפול בכל הנושאים העקרוניים והפוליטיים.
- ב. נתיב העשרה רואה בחומרה רבה את נושא המשך החיים בצורה שוטפת ורגילה כאשר בד בבד ממשלת ישראל והמוסדות המיישבים מתחילים לחנוק את הישובים בנושאי פתוח מיסקי ושרותים.
- ג. ישראל צברי קורא לכל ישובי האזור לבצוע מכסה אזורית של עגבניות. הוכח שבהיקף יותר קטן - התמורה השופית לחקלאים יותר גבוהה.
- ד. ועוד מבקש צברי: ממשלת ישראל: אנא החליטו סוף סוף מה אתם רוצים גם מעצמכם וגם מאתנו המתושבים. ואם אתם מתקשים להחליט - אנחנו בהחלט יכולים לייעץ לכם!



כ-60 מחושבי חבל ימית התאספו ביום ג' 6.2.79 כ-3 ק"מ דרומה לניר יצחק, והפסיקו את עבודת הנחת קו המים המיועד ל"גוש שלום", במחאה על ההחלטה לייעד את ישובי גוש שלום ל"מפוני חבל ימית".

למקום הגיעו כחכי רדיו וטלוויזיה שהנציחו את הארוע; והדבר קבל כסוי בולט באמצעי התקשורת.

ערב ט"ו בשבט החקבלה החלטה ע"י ישובי חבל ימית לשבש את אספקת העגבניות לשוק המקומי וזאת ע"י הפסקת השיווק לסרובין.

גם זאת במסגרת פעולות המחאה על החלפת הכנסת לוותר על ישובי חבל ימית... ו-למען ירגיש עם ישראל שאנו קיימים".

מסתבר שהדבר עזר, ועם ישראל אמנם שמע והרגיש. כתבה רחבה ב"מבט לחדשות" בטלוויזיה וכסוי נרחב בעהנונח וברדיו שבו ומיקדו את השומע הלב לאזורנו.



פעולה מחאה נוספת בוצעה ע"י ועד הפעולה כחבל ימית ביום א' 18.2.79 בבקר. קבוצה מפגינים מהישובים חסמה את הכניסה למשרדי המפעל הדרומי ומנעה את עבודתו. הקבוצה דרשה כי יימשך תכנון חבל ימית ותיפסק העבודה על תכנון החישובות אלטרנטיבית לישובי החבל.



לפני כחודש החל קסיף תות השדה בחממה של משפחת מיכאלי משדות.

גידול התותים כאן נעשה בשיטה חדישה, בתוך שרדולי פלסטיק ממולאים בסוף ומנוקבים ככברה. מתוך הנקבים צומחים ויוצאים עלי התות והפרי באיכות יצוא מעולה.

מכאלי לוי סיפר לנו כי בשיטה זו עשויים להגיע לכמות יכול הגדולה פי 4 מהשיטה המקובלת, תוך חסכון גדול בשטח, בימי עבודה, במים, בטיפול ובאחזקה, כאשר ס"ה ההשקעה קטנה יחסית.

זוהי חממה נסיונית בשלב זה, אך נראה כי למרות שהיו אי אלו "פאשלות" כדבריו, התוצאות הטובות יוכיחו את כדאיותה.

באזור הוחל השנה בגידולי תות בשיטה זו בכמה ישובים.

ראיון עם:

את הראיון הראשון של "עלי איתם" ביקשנו לערוך עם מר דוד נחמיאס מנהל המפעל הדרומי בסוכנות היהודית, כמי שממונה על תכניות ההתיישבות בחבל ימית.

דוד נחמיאס



את המשמעות המיידית של הקפאת הפתוח והבניה באזורנו, שבאה בעקבות החלטת הממשלה לפנות את הישובים תמורת הסכם שלום עם מצרים, חשו לראשונה כאן, במשרדי המפעל הדרומי.

כל הדיונים בתכניות המפעל הדרומי המבוססות על כך ש-2/3 מהן מיועדות היו לאזור שמעבר לקו הירוק לכוון אל עריש, ורק 1/3 מהן בתוך הקו הירוק לכוון באר שבע (מה שקרוי היום פיתחת שלום) - הופסקו מיידית.

למעשה, עד להחלטה הנ"ל התרכזו בעבודה על התכנון שמעבר לקו הירוק. כתוצאה מההחלטה נעשתה "הסבה" בעבודה, והוחל בתכנון ה-1/3 האחר, זה שבתוך הקו הירוק, כאשר הוענקה לכך גם משמעות פוליטית: גוש שלום יהווה אלטרנטיבה להתיישבות הקיימת בפיתחת רפיה. דבר זה גרם לחברי הישובים להתנגד לכל שיתוף פעולה בתכנון הגוש החדש.

שיתוף הפעולה נחוץ למפעל הדרומי כדי ליישם את הידע והנסיון שנרכש ע"י החברים באזור זה ולמנוע מישגים מיותרים, אומר מר נחמיאס, אך הואיל וזה ענין פוליטי הוא מנוע מלהתערב בו.

תכניות התשתית של גוש שלום יסתיימו תוך 3-4 חודשים, ואז אם תתקבל על כך החלטה - יוחל בתכניות מתקדמות יותר לקראת בניחו. עד כה טרם התקבלה החלטה כזו.

לשאלתנו, מה בדבר קו המים שמניחים באזור הנ"ל, דבר שהעלה את חמתם של חברי הישובים, עד כי התקבצו ובאו להפסיק את העבודה - הסביר מר נחמיאס כי קו זה תוכנן עוד לפני 3 שנים במטרה לספק מים לישובי הפיתחה, מאחר שהקו הקיים אינו עונה על הצרכים. אלא שהתכנית אז היתה לחבר את הקו החדש עם הקו הקיים מעבר לקו הירוק, כלומר בשדות, אבל לאחר הסכמי קמפ דייויד הוחלט לחברו 4 ק"מ דרומה - בתוך הקו הירוק, ליד כרם שלום.

שוב, המשמעות הפוליטית של הדבר היא שמעוררת את התנגדותם של החברים.

בסיום דבריו, מסר מר נחמיאס את דברי ברכתו למינהל איתם החדש, ואמר כי הוא מקווה ליחסים הדוקים וטובים עמו, כפי שהוא מקיימם עם כל יתר המועצות האזוריות. הקשר שבין הסוכנות היהודית והמינהל מתבסס בעיקר על תכניות הסיוע לאמצעי היצור של הישובים, כל אחד בפני עצמו.

בדעתנו לפתוח מדורים נוספים בעתוננו:

* מדור נוער שיערך ע"י בני נוער

* על החבל, על הגאוגרפיה, ההיסטוריה (הקרובה והרחוקה), ארכאולוגיה וכד'

* סיר הסירים, מתכון משל המושבניק בחבל

* כזבים ופטפוטי ביצים, מדור של בלופים ובדיחות מהחיים...

* רפואה, בעריכת רופאים מהחבל.

* קוראים כותבים, שירה ופרוזה מעט תושבי החבל.

* אחולים וברכות לארועים שונים

המערכת.

עלי איתם. בטאון המנהל האזורי איתם

ערכה: יהודית שמלן, ימית

1954年10月

